

**Bryssel den 22 september 2025
(OR. en)**

13093/25

**ENV 871
CLIMA 356
FORETS 73
AGRI 437
DELECT 136**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	19 september 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2025) 6310 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 19.9.2025 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1991 genom fastställande av en vetenskapligt baserad metod för övervakning av mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer

För delegationerna bifogas dokument – C(2025) 6310 final.

Bilaga: C(2025) 6310 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.9.2025
C(2025) 6310 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 19.9.2025

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1991 genom fastställande av en vetenskapligt baserad metod för övervakning av mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

1.1 Allmän bakgrund och syfte

Pollinatörer fyller en avgörande funktion för vårt välbefinnande, vår livsmedelssäkerhet och naturens överlevnad. De hjälper växter att föröka sig genom att överföra pollen från blommors handlar till blommors hondelar, vilket möjliggör befruktning. Omkring fyra femtedelar av alla arter av jordbruksgrödor och vildblommade växtarter i Europa är beroende av denna pollinering, som pågår dag och natt. I Europa är pollinatörerna främst insekter som bin, flugor, dagfjärilar och nattfjärilar.

I Europeiska unionen har pollinatörer minskat dramatiskt de senaste årtiondena. En tredjedel av populationerna av bin, blomflugor och dagfjärilar är på tillbakagång. En tiondel av arterna av bin och dagfjärilar och en tredjedel av arterna av blomflugor är utrotningshotade. Minskningen av vilda pollinatörer har föranlett skarpa krav i hela samhället på beslutsamma åtgärder för att ta itu med orsakerna till minskningen, bland annat det europeiska medborgarinitiativet ”Rädda bin och bönder!”, som samlade in över en miljon underskrifter. Forskarna har varnat för att många växtarter skulle minska utan pollinatörer och till slut försvinna tillsammans med de organismer som är beroende av dem. Det skulle få långtgående ekologiska, sociala och ekonomiska konsekvenser.

För att ta itu med denna utmaning lanserade kommissionen EU-initiativet om pollinatörer 2018 och den nya given för pollinatörer¹ 2023 i syfte att förstärka sina åtgärder. Genom antagandet av förordningen om restaurering av natur² 2024 införlivades ambitionen med den nya given för pollinatörer i ett rättsligt bindande mål.

Enligt förordningen om restaurering av natur måste medlemsstaterna förbättra mångfalden av pollinatörer och vända minskningen av populationer av pollinatörer senast 2030 och därefter uppnå en ökande trend för populationer av pollinatörer, mätt åtminstone vart sjätte år från 2030, till dess att tillfredsställande nivåer har uppnåtts.

Enligt förordningen om restaurering av natur måste medlemsstaterna också övervaka abundansen av och mångfalden hos pollinatörer med en vetenskapligt baserad metod. Förordningen ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa en sådan metod (övervakningsmetoden). Övervakningsmetoden måste tillhandahålla ett standardiserat tillvägagångssätt för att samla in årliga uppgifter om abundansen av och mångfalden hos arter av pollinatörer i olika ekosystem. När medlemsstaterna tillämpar metoden måste de säkerställa att övervakningen sker på ett tillräckligt antal platser för att säkerställa representativitet över hela deras territorier. Övervakningsmetoden måste också tillhandahålla ett standardiserat tillvägagångssätt för att bedöma trender i populationer av pollinatörer och ändamålsenligheten hos restaureringsåtgärderna i de nationella restaureringsplanerna, på grundval av insamlade uppgifter.

1.2 Rättslig bakgrund

Denna delegerade förordning grundar sig på artikel 10.2 i förordningen om restaurering av natur som ger kommissionen befogenhet att fastställa och uppdatera en vetenskapligt baserad metod för att övervaka mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer. Övervakningsmetoden kommer att ligga till grund för bedömningen av medlemsstaternas framsteg mot att uppnå målen i artikel 10.1 i förordningen om restaurering av natur för att förbättra mångfalden av pollinatörer och vända minskningen av populationer av pollinatörer

¹ [COM\(2023\) 35 final.](#)

² [Förordning \(EU\) 2024/1991.](#)

senast 2030 och därefter uppnå en ökande trend för populationer av pollinatörer, mätt åtminstone vart sjätte år från 2030, till dess att tillfredsställande nivåer har uppnåtts.

Den delegerade förordningen är förenlig med proportionalitetsprincipen eftersom den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att fastställa en standardiserad vetenskapligt baserad metod för att övervaka mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer, såsom beskrivs närmare i följande avsnitt.

1.3 Vetenskapliga principer och metoder som ligger till grund för den delegerade förordningen

1.3.1 Vetenskaplig och teknisk grund

Genom projektet Sting³ har kommissionen sedan 2019 stöttat utvecklingen av en stabil vetenskaplig grund för ett kostnadseffektivt EU-system för övervakning av pollinatörer. Projektet samordnades av kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC) och sammanförde högt kvalificerade sakkunniga, bland annat på områdena pollinatörbiologi, fältundersökningar om biologisk mångfald och ekologisk statistik, för att utveckla vetenskapliga och tekniska alternativ för EU:s system för övervakning av pollinatörer. Alternativen testades på plats av Spring⁴-projektet. Resultaten av Sting offentliggjordes som två tekniska rapporter från JRC (den första Sting-rapporten från 2021⁵ och den andra Sting-rapporten från 2024⁶) som utgör det senaste underlaget för den övervakningsmetod som beskrivs i denna delegerade förordning.

1.3.2 Allmänt tillvägagångssätt

Den delegerade förordningen föreskriver en övervakningsmetod som tillhandahåller ett standardiserat tillvägagångssätt för att samla in årliga uppgifter om abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer i olika ekosystem, för att bedöma trender i populationer av pollinatörer och ändamålsenligheten hos de restaureringsåtgärder som medlemsstaterna antar i enlighet med artikel 10.3 i förordningen om restaurering av natur.

Metoden fastställer ett tillförlitligt indikatorsystem för att mäta förändringar i populationer av pollinatörer som består av i) en indikator för vanliga pollinatörer för att bedöma trender i abundansen av och mångfalden hos vanliga arter av pollinatörer i varje medlemsstat och ii) en indikator för artrikedom bland pollinatörer för att bedöma trender i det totala antalet arter av pollinatörer (vanliga och sällsynta) som observerats i en medlemsstat.

Indikatorn för vanliga pollinatörer består av fastställda mått för att bedöma abundansen av arter (det generaliserade abundansindexet) och artmångfalden (Shannon-Wiener-indexet för mångfald). Eftersom sällsynta arter av pollinatörer inte kommer att registreras på de flesta övervakningsstationer är dessa mått inte lämpliga för att täcka in sällsynta arter av pollinatörer. Sällsynta arter kommer att hanteras tillsammans med vanliga arter av pollinatörer

³ [Science and Technology for Pollinating Insects \(Sting\)](#) och [Science and Technology for Pollinating Insects Plus \(Sting+\)](#).

⁴ [Strengthening Pollinator Recovery through Indicators and Monitoring](#).

⁵ Potts, S., Dauber, J., Hochkirch, A., Oteman, B., Roy, D., Ahnre, K., Biesmeijer, K., Breeze, T., Carvell, C., Ferreira, C., Fitzpatrick, Ú., Isaac, N., Kuussaari, M., Ljubomirov, T., Maes, J., Ngo, H., Pardo, A., Polce, C., Quaranta, M., Settele, J., Sorg, M., Stefanescu, C. och Vujic, A. (2020): *Proposal for an EU pollinator monitoring scheme*, [JRC122225](#).

⁶ Potts, S.G., Bartomeus, I., Biesmeijer, K., Breeze, T., Casino, A., Dauber, J., Dieker, P., Hochkirch, A., Høye, T., Isaac, N., Kleijn, D., Laikre, L., Mandelik, Y., Montagna, M., Montero Castaño, A., Öckinger, E., Oteman, B., Pardo Valle, A., Polce, C., Povellato, A., Quaranta, M., Roy, D., Schweiger, O., Settele, J., Ståhls-Mäkelä, G., Tamborra, M., Troost, G., Van Der Wal, R., Vujić, A. och Zhang, J. (2024): *Refined proposal for an EU pollinator monitoring scheme*, [JRC138660](#).

genom att man fastställer det totala antalet arter av pollinatörer som registreras årligen i varje medlemsstat (indikatorn för artrikedom).

För att säkerställa en tillräcklig datamängd och datakvalitet för beräkning av indikatorn för vanliga pollinatörer och indikatorn för artrikedom bland pollinatörer fastställer övervakningsmetoden ett vetenskapligt tillförlitligt och kostnadseffektivt tillvägagångssätt för insamling av data om abundansen och mångfalden av arter av pollinatörer. Huvuddragen i detta tillvägagångssätt är valet av övervakningsstationer genom stratifierat slumpmässigt urval, användningen av inventeringar till fots och ljusfällor för vanliga arter samt riktade fältbesök för sällsynta arter.

Metoden för uppgiftsinsamling och den bedömningsmetod som ligger till grund för beräkningen av indikatorerna utgör ett sammanhängande metodpaket. Detta paket skapar en balans mellan den datavolym som behövs för att utforma robusta och tillförlitliga indikatorer, det minsta antalet övervakningsstationer som behövs och den uppgiftsinsamling som krävs på varje station. Valet av övervakningsstationer genom ett stratifierat slumpmässigt urval är ett centralt inslag i denna metodologiska koherens.

1.3.3 Målarter

I Europa pollineras blomväxter av ett stort antal taxonomiska grupper av insekter, bland annat bin, blomflugor och andra flugor, dagfjärilar, nattfjärilar, getingar, tripsar och skalbaggar. I princip bör övervakningen av pollinatörer omfatta alla grupper, men den nuvarande tillgängliga kapaciteten motiverar att den begränsas till bin, blomflugor, dagfjärilar och nattfjärilar (utom mikromalar). Därmed kan medlemsstaterna tillämpa övervakningsmetoden på ett effektivt sätt och gradvis bygga upp kapacitet för att övervaka andra grupper på ett effektivt sätt. De fyra utvalda grupperna omfattar ett stort antal specifika funktioner som pollinatörer fyller i jordbruks- och skogsekosystem samt andra ekosystem (bland annat urbana ekosystem och icke-förvaltade naturliga ekosystem utom skogar) genom pollinering dag- och nattetid.

I enlighet med förordningen om restaurering av natur är övervakningen begränsad till vilda arter av pollinatörer. Därför undantas honungsbin (*Apis mellifera*) från den delegerade förordningens tillämpningsområde. Honungsbin odlas främst av människor och deras förekomst i naturen är begränsad. Det skulle vara svårt och alltför betungande att skilja mellan populationer av tama och vilda honungsbin i fält.

Främmande arter av pollinatörer är arter som introduceras utanför deras naturliga utbredningsområde. De bidrar inte till inhemska pollinatörssamhällen och kan till och med utgöra ett hot. Medlemsstaterna får inkludera främmande arter av pollinatörer i övervakningen för att förbättra övervakningen av sådana arters spridning. Främmande arter av pollinatörer undantas dock från bedömningen av trender i abundansen och mångfalden av pollinatörer.

1.3.4 Artidentifiering

Enligt förordningen om restaurering av natur ska uppgifter om abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer samlas in i olika ekosystemen. Detta gör det nödvändigt att identifiera observerade och infångade exemplar på artnivå.

Den delegerade förordningen ger medlemsstaterna flexibilitet när det gäller metoderna för identifiering av arter. Metoderna bör vara vetenskapligt bevisade. För inventeringar till fots kommer andelen exemplar som identifieras direkt i fält att öka i takt med att expertkapaciteten ökar.

1.3.5 Urval av övervakningsstationer

För att övervakningen ska vara kostnadseffektiv måste insamlingen av de uppgifter som behövs för att bedöma framstegen mot de mål som anges i artikel 10.1 i förordningen om restaurering av natur ske med minsta möjliga arbetsinsats. Den metod som beskrivs i den delegerade förordningen bygger på övervakning av pollinatörer på ett minimalt antal platser som är representativa för en medlemsstats hela territorium. För att säkerställa detta måste urvalet av övervakningsstationer göras på ett slumpmässigt sätt i hela territoriet. Annars skulle uppgiftsinsamlingen bli snedvriden och den bedömning som görs på grundval av dessa uppgifter skulle därmed bli otillförlitlig. Valet av platser genom slumpmässigt urval är en viktig princip för att övervakningsmetoden ska vara statistiskt tillförlitlig.

Ett stratifierat urval av övervakningsstationer görs genom att hela uppsättningen potentiella provtagningsplatser i en medlemsstats landterritorium delas upp i strata (differentierade efter övergripande ekosystemtyper och biogeografiska regioner), som ska vara korrekt representerade i urvalet av platser.

Det minsta antalet platser i varje medlemsstat har beräknats genom en tillförlitlig vetenskaplig process som bygger på litteraturstudier, analys av verkliga övervakningsdata och data som genererats av en datormodell, statistiskt tillförlitlig analys och expertbedömning. Genom modelleringsmetoden bedömdes förhållandet mellan antalet platser, de statistiska möjligheterna att upptäcka en viss grad av förändring i abundansen av vanliga arter av pollinatörer och kravet på att samla in ett tillräckligt antal observationer för att beräkna abundansen för minst 30 % av arterna.

Beräkningen gjordes separat för varje medlemsstat eftersom förordningen om restaurering av natur fastställer ett rättsligt bindande mål för pollinatörer på nationell nivå. De faktorer som hade störst betydelse för fastställandet av det minsta antalet platser var artrikedomen och heterogeniteten i marktäckningen i en medlemsstat – två faktorer som varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. Landets storlek hade en begränsad och indirekt betydelse genom att den påverkade artrikedomen eller heterogeniteten i marktäckningen. Därför måste antalet platser vara rimligt även i små medlemsstater. Detta är förenligt med de statistiska principerna: den viktigaste faktorn för bestämning av storleken på ett urval (dvs. det minsta antalet platser) från en statistisk population (dvs. en medlemsstats hela territorium) är populationens variabilitet (dvs. i vilken utsträckning relevanta parametrar varierar inom populationen) snarare än urvalets storlek i förhållande till populationen.

Enligt metoden definieras en övervakningsstation som en kvadrat på 2 x 2 km centrerad på en punkt i Lucas⁷-rutnätet. Detta ger medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet för att effektivt placera en 1 km lång transekt eller ljusfälla inom en övervakningsstation. Det väletablerade och utbredda Lucas-rutnätet valdes för att standardisera och underlätta det stratifierade slumpmässiga urvalet i medlemsstaterna. Information om marktäckning och markanvändning finns lätt tillgänglig för detta rutnät.

Minsta avstånd mellan övervakningsstationer fastställs för att säkerställa att de är spridda över en medlemsstats hela territorium.

Den delegerade förordningen innehåller en förteckning över frivilliga uteslutningskriterier som medlemsstaterna kan använda för att undanta platser som kan vara alltför betungande eller omöjliga att övervaka (avlägset belägna eller otillgängliga platser).

I den delegerade förordningen föreskrivs också att övervakningsstationerna inte bör ändras under en bedömningsperiod. Detta är nödvändigt för att förhindra potentiell snedvridning. I förordningen fastställs tydliga regler för att byta ut en vald plats om den blir otillgänglig.

⁷

[Statistisk ramundersökning av markanvändning och marktäckning.](#)

Med tanke på att en stor andel av marken är privatägd är det viktigt att medlemsstaterna samarbetar med markägare och markförvaltare i syfte att underlätta genomförandet av övervakningsverksamhet på privat mark.

1.3.6 Protokoll för insamling av fältdata

För dagaktiva pollinatörer (dvs. bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar) är inventeringar till fots den mest kostnadseffektiva metoden för att samla in fältdata för en standardiserad trendanalys. För att förhindra statistisk snedvridning måste datainsamlingsprotokollet standardiseras vad gäller plats (transektens placering och längd samt observationsområdet runt en inspektör) och tid (observationens varaktighet längs transekten). För att säkerställa en tillräcklig datamängd och datakvalitet bör dessutom separata inventeringar till fots göras för bin, blomflugor och dagfjärilar i kombination med dagaktiva nattfjärilar eftersom de skiljer sig åt i utseende och beteende, vilket gör det svårt för en inspektör att övervaka mer än en grupp åt gången.

För nattaktiva nattfjärilar är ljusfällor den mest kostnadseffektiva metoden för att samla in fältdata för en standardiserad trendanalys. För inventeringar till fots bör plats (ljusfällans placering) och tid (frekvens och tidsintervall mellan en ljusfällas aktiva perioder) standardiseras i datainsamlingsprotokollet. För att förhindra statistisk snedvridning är det viktigt att ljusfällans utformning standardiseras samtidigt som hänsyn tas till behovet av anpassning efter ljusförhållandena på de nordliga breddgraderna.

Övervakningen av sällsynta arter av pollinatörer kommer att genomföras genom riktade fältbesök på kända platser. Den kommer att begränsas till arter som bedöms vara akut hotade enligt EU:s rödlista och/eller nationella rödlistor över hotade arter.

1.4 Förenkling, minskning av börda och kostnadseffektivitet

Den övervakningsmetod som beskrivs i den delegerade förordningen är utformad för att säkerställa en vetenskapligt tillförlitlig mätning av populationer av pollinatörer och mångfald, samtidigt som både den administrativa bördan och genomförandekostnaderna för medlemsstaterna minimeras.

Även om det finns tiotusentals arter av pollinatörer i flera olika taxonomiska grupper av insekter begränsar metoden övervakningen till fyra taxonomiska grupper: bin, blomflugor, dagfjärilar och nattfjärilar (utom mikromalar). För dessa grupper finns det redan övervakningskapacitet eller så kan övervakningskapacitet byggas upp på ett kostnadseffektivt sätt på kort tid. För att ytterligare minska medlemsstaternas börda inkluderas endast större arter av nattfjärilar eftersom identifieringen av dessa kan underlättas genom bildigenkänning och artificiell intelligens.

För att begränsa medlemsstaternas börda införs genom metoden ett särskilt system för övervakning av sällsynta arter av pollinatörer. Sällsynta arter av pollinatörer ska övervakas genom riktade fältbesök på kända platser, vilket är mer resurseffektivt än att täcka in dem i det stratifierade slumpmässiga urval av övervakningsstationer som tillämpas för vanliga arter. Detta metodval gör det möjligt att minimera antalet övervakningsstationer för vanliga arter. För att ytterligare minska bördan för medlemsstaterna är antalet sällsynta arter som ska övervakas dessutom begränsat: riktad övervakning är endast obligatorisk för akut hotade arter, och medlemsstaterna kan begränsa detta antal till 15.

Den delegerade förordningen ger medlemsstaterna stor marginal att anpassa metoden utifrån sina respektive behov och särdrag:

- Medlemsstaterna kan fastställa antalet övervakningsstationer för vanliga arter. Förordningen fastställer dock ett minsta antal övervakningsstationer för varje

medlemsstat. Minimiantalet motsvarar den nedre änden av den provtagning som medlemsstaterna måste utföra för att på ett statistiskt tillförlitligt sätt kvantifiera trenderna i abundansen och mångfalden av pollinatörer. Detta minimiantal möjliggör en adekvat datainsamling om abundansen för endast 30 % av arterna.

- Medlemsstaterna får undanta avlägset belägna eller otillgängliga platser från ett slumpmässigt urval av övervakningsstationer.
- Medlemsstaterna får använda befintliga övervakningsstationer om de har valts ut i enlighet med reglerna för val av övervakningsstationer i den delegerade förordningen.
- Medlemsstaterna ges flexibilitet att fastställa den årliga observationsperioden och de optimala miljöförhållandena för fältundersökningar under denna period.
- Medlemsstaterna ges också flexibilitet att placera transekten och ljusfällorna inom en övervakningsstation och att avgöra hur ljusfällorna ska vara utformade.

Ovanstående aspekter av övervakningsmetoden minimerar de tekniska kraven och den administrativa bördan och logistiken i medlemsstaterna. Därmed säkerställs att den mest kostnadseffektiva metoden tillämpas för att uppnå målet i förordningen om restaurering av natur.

1.5 Stöd till medlemsstaterna vid genomförandet av den delegerade förordningen

Kommissionen har gjort betydande investeringar för att hjälpa medlemsstaterna att bygga upp kapacitet och förbereda sig för införandet av övervakningsmetoden.

Genom projektet Spring erbjöds skräddarsytt stöd till medlemsstaterna för att bygga upp administrativ och teknisk kapacitet för genomförandet av övervakningsmetoden, och projektet Sting+ inbegriper en teknisk hjälpcentral för nationella myndigheter för att underlätta införandet.

I dagsläget ger kommissionen stöd till utbildning av fältinspektörer för övervakning och identifiering av pollinatörer genom Epic-projekten⁸ (Epic-bee, Epic-fly och Epic-butterfly).

Kommissionen stöder också utvecklingen av de taxonomiska verktyg som behövs för övervakning av pollinatörer genom projekten Orbit⁹ och Taxo-Fly¹⁰ samt genom Horisont Europa-projekten Tettris¹¹ och Mambo¹².

1.6 Beräknade kostnader för genomförandet av den delegerade förordningen

Den årliga kostnaden för genomförandet av den övervakningsmetod som beskrivs i den delegerade förordningen uppskattades till 11,9 miljoner euro (2024 års priser) för unionen som helhet. Detta motsvarar en minskning med 33–37 % jämfört med den ursprungliga kostnadsberäkningen i den konsekvensbedömning¹³ som låg till grund för kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur.

Den ursprungliga kostnadsberäkningen baserades på den första Sting-rapporten och låg på mellan 17,7 och 18,9 miljoner euro efter inflationsjustering (2024 priser).

⁸ [European Pollinator Courses](#).

⁹ <https://orbitproject.wordpress.com>.

¹⁰ <https://www.helsinki.fi/en/projects/taxonomic-information-european-hoverfly-species>.

¹¹ [Transforming European Taxonomy through Training, Research and Innovations](#).

¹² [Modern Approaches to the Monitoring of Biodiversity](#).

¹³ SWD(2022) 167 final, del 5/12, s. 497.

Den uppdaterade beräkningen inbegriper kostnader för investeringar i material som används för övervakning, genomförande av fältundersökningar (inventeringar till fots, ljusfällor och riktade fältbesök för sällsynta arter), identifiering av pollinatörer i laboratoriet och förvaring av dessa, sändning av material via post för identifiering och lagring, utbildning av inspektörer, andra omkostnader och lönebikostnader.

Skillnaden mellan den ursprungliga och den uppdaterade kostnadsberäkningen förklaras av den effektiviserade och förenklade övervakningsmetoden. Den uppdaterade kostnadsberäkningen baserades på en övervakningsmetod som inbegriper följande ändringar jämfört med metoden i den ursprungliga kostnadsberäkningen:

- Inventering till fots är den enda metoden för övervakning av vanliga arter av bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar (jämfört med en kombination av inventeringar till fots och skålfällor som låg till grund för den ursprungliga beräkningen).
- Det minsta antalet övervakningsstationer där undersökningar ska genomföras har minskats (1 820 jämfört med 1 988 i den ursprungliga beräkningen).
- Kriterier har lagts till som ger medlemsstaterna möjlighet att undanta avlägset belägna eller otillgängliga platser från ett slumpmässigt urval av övervakningsstationer.

Beräkningsmetoden som användes för den uppdaterade kostnadsberäkningen förbättrades på följande sätt:

- Inkludering av ytterligare aspekter som inte beaktades i den ursprungliga beräkningen, såsom andra omkostnader och kostnader för val av övervakningsstationer, inmatning och validering av data och lagring av insamlade exemplar.
- En större andel exemplar (20–50 % för bin och 10–20 % för blomflugor, beroende på biogeografisk region) antas behöva identifieras i laboratorium jämfört med den ursprungliga beräkningen, särskilt under de tre första övervakningsåren och i Medelhavsområdet på grund av dess större artmångfald.
- All övervakning antas utföras av avlönade yrkesutövare. Inslag av medborgarforskning, som potentiellt skulle kunna bidra till att minska övervakningskostnaderna, beaktades inte i motsats till i den ursprungliga beräkningen.

Trots dessa ytterligare kostnader är den övervakningsmetod som beskrivs i denna delegerade förordning betydligt mer kostnadseffektiv än den ursprungliga metod som presenterades i konsekvensbedömningen för förordningen om restaurering av natur. Skälen till detta är effektiviseringen och förenklingen av metoden såsom beskrivs närmare i avsnitt 1.4.

1.7 Synergier med andra politikområden

I bilaga I till förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken¹⁴ anges att trenderna för pollinatörer ska bedömas med hjälp av relevanta unionsåtgärder för indikatorer för pollinatörer. De indikatorer för pollinatörer som anges i denna delegerade förordning är lämpliga åtgärder för detta ändamål.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV DEN DELEGERADE AKTEN

¹⁴ [Förordning \(EU\) 2021/2115](#).

2.1 Samråd med medlemsstater och berörda parter

Medlemsstaterna och berörda parter rådfrågades om utkastet till delegerad förordning genom arbetsgruppen för pollinatörer inom EU:s plattform för biologisk mångfald¹⁵ (möten den 20 november 2024, 16 december 2024, 19 februari 2025 och 28 maj 2025) och expertgruppen för förordningen om restaurering av natur (möte den 1 juli 2025).

På grundval av återkopplingen från dessa samråd gjorde kommissionen ett antal ändringar i sitt utkast till delegerad förordning i syfte att underlätta genomförandet och minska bördan för medlemsstaterna samtidigt som övervakningsmetodens vetenskapliga tillförlitlighet bibehålls. Ändringarna omfattade särskilt följande:

- Antalet arter som ska övervakas är avsevärt lägre.
- Mer flexibla regler för valet av övervakningsstationer för att säkerställa en kostnadseffektiv urvalsprocess.
- Användning av befintliga stationer för övervakning (om de uppfyller kraven för val av övervakningsstationer).
- Flexibel definition av observationsperioder.
- Inventeringar till fots har kortats till en längd på 1 km och en varaktighet på 60 minuter.
- Minskat antal ljusfällor på varje övervakningsstation (två).
- Flexibel tillämpning av datainsamlingsprotokoll vad gäller övervakningsfrekvens och optimala miljöförhållanden för genomförandet.
- Flexibilitet i fråga om transekternas placering.
- Flexibilitet i fråga om ljusfällornas placering och utformning.
- Förenklad metod för övervakning av sällsynta arter: enklare att fastställa förekomsten av sällsynta arter, ett mer begränsat antal arter som ska övervakas och flexibilitet att prioritera arter utifrån EU:s rödlista eller nationella rödlistor.
- Kombinerad bedömning av populationstrender för alla grupper av pollinatörer.
- Förenklad indikator för sällsynta arter.

Dessutom gjordes ytterligare ändringar i utkastet till delegerad förordning för att öka lagtextens tydlighet.

2.2 Synpunkter från allmänheten

Utkastet till delegerad förordning offentliggjordes på portalen Kom med synpunkter från den 19 juni 2025 till den 17 juli 2025 så att allmänheten kunde lämna synpunkter¹⁶. Totalt mottogs synpunkter från 4 044 berörda parter, däribland EU-medborgare (3 868), tredjelandsmedborgare (85), icke-statliga organisationer (23), akademiska institutioner/forskningsinstitutioner (17), miljöorganisationer (12), företag (10), näringslivsorganisationer (7), myndigheter (4), konsumentorganisationer (1) och andra berörda parter (17).

¹⁵ [EU Biodiversity Platform \(E02210\)](#).

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14689-Forordningen-om-restaurering-av-natur-metod-for-att-overvaka-pollinatorer-artrikedom-och-populationer-_sv.

De allra flesta (mer än 90 %) av EU-medborgarna, tredjelandsmedborgarna, de icke-statliga organisationerna, de akademiska institutionerna/forskningsinstitutionerna och miljöorganisationerna stödde förslaget till delegerad förordning och uppmanade kommissionen att upprätthålla ambitionsnivån och de centrala delarna i den föreslagna övervakningsmetoden eller att stärka den ytterligare. I princip alla synpunktslämnare från dessa grupper av berörda parter underströk det akuta behovet av att restaurera populationerna av pollinatörer, och majoriteten av dem betonade vikten av en tillförlitlig övervakningsmetod. Omkring en fjärdedel av synpunktslämnarna förespråkade en mer ambitiös övervakningsmetod som skulle innebära ett större antal övervakningsstationer, en bredare taxonomisk omfattning eller ytterligare eller mer intensiva datainsamlingsmetoder. Behovet av kapacitetsuppbyggnad och fortsatta investeringar i utbildning betonades av vissa berörda parter, särskilt akademiska institutioner/forskningsinstitutioner.

De akademiska institutionerna/forskningsinstitutionerna antingen stödde den föreslagna övervakningsmetoden (35 %) eller presenterade förslag för hur den kan stärkas (41 %). Vissa av dessa förslag omfattade metoder som fortfarande befinner sig i utvecklingsstadiet. Olika åsikter framfördes om användningen av DNA-baserade övervakningsmetoder för massövervakning av pollinatörer. Vissa akademiska institutioner/forskningsinstitutioner (12 %) ansåg att den metod som beskrivs i utkastet till delegerad förordning skulle kunna medföra högre genomförandekostnader än beräknat.

Företagen och näringslivsorganisationerna gav antingen sitt fulla stöd till den föreslagna övervakningsmetoden (50 %) eller förespråkade ett enklare och mer flexibelt system (25 %), eller så efterfrågade de ett mer ambitiöst övervakningssystem (19 %). Jord- och skogsbruksorganisationerna underströk behovet av att beakta åtkomsten till privat mark, undvika störningar av deras ekonomiska verksamhet eller kostnader för markägare, samt behovet av att undvika negativa konsekvenser av att övervakningsplatser offentliggörs.

Myndigheterna stödde förslaget, men betonade svårigheterna med att övervaka nattaktiva nattfjärilar i stadsområden (50 %) och föreslog tillräcklig flexibilitet när det gäller valet av övervakningsstationer (25 %).

På det hela taget visade allmänhetens synpunkter att det finns ett starkt stöd för den övervakningsmetod som beskrivs i utkastet till delegerad förordning i olika grupper av berörda parter. De synpunkter som inkom tydde på att övervakningsmetoden säkerställer en bra balans mellan vetenskaplig tillförlitlighet och praktiskt genomförande i fält.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Denna delegerade förordning grundar sig på den befogenhet som tilldelas i artikel 10.2 i förordningen om restaurering av natur.

I artikel 1 fastställs definitionerna.

I artikel 2 fastställs regler för vilka arter av pollinatörer som ska övervakas.

I artikel 3 fastställs regler för övervakningsstationerna.

I artikel 4 fastställs regler för observationsperioden.

I artikel 5 fastställs datainsamlingsprotokollet för bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar.

I artikel 6 fastställs datainsamlingsprotokollet för nattaktiva nattfjärilar.

I artikel 7 fastställs datainsamlingsprotokollet för sällsynta arter av pollinatörer.

I artikel 8 fastställs regler för artidentifiering.

I artikel 9 fastställs regler för bedömning av trender i populationer av pollinatörer.

I artikel 10 fastställs regler för bedömning av restaureringsåtgärdernas ändamålsenlighet.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 19.9.2025

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1991 genom fastställande av en vetenskapligt baserad metod för övervakning av mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1991 av den 24 juni 2024 om restaurering av natur och om ändring av förordning (EU) 2022/869¹⁷, särskilt artikel 10.2 i förordning (EU) 2024/1991, och

av följande skäl:

- (1) Enligt förordning (EU) 2024/1991 måste medlemsstaterna förbättra mångfalden av pollinatörer och vända minskningen av populationer av pollinatörer senast 2030 och därefter uppnå en ökande trend för populationer av pollinatörer, mätt åtminstone vart sjätte år från 2030, till dess att tillfredsställande nivåer har uppnåtts.
- (2) Kommissionen ska fastställa en vetenskapligt baserad metod för övervakning av mångfalden av pollinatörer och populationer av pollinatörer (*övervakningsmetoden*) som tillhandahåller ett standardiserat tillvägagångssätt för att samla in årliga uppgifter om abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer i olika ekosystem och för att bedöma trender i populationer av pollinatörer och restaureringsåtgärdernas ändamålsenlighet.
- (3) Enligt förordning (EU) 2024/1991 ska medlemsstaterna årligen övervaka abundansen och mångfalden av arter av pollinatörer med hjälp av övervakningsmetoden och rapportera resultaten av övervakningen till kommissionen.
- (4) För att säkerställa att insamlade data är av hög kvalitet och därmed säkerställa en vetenskapligt sund bedömning av framstegen mot målet att restaurera populationer av pollinatörer bör övervakningsmetoden baseras på vedertagna vetenskapliga principer och metoder. Trots att övervakningsmetoden standardiseras i medlemsstaterna bör den ge tillräcklig flexibilitet för anpassning efter lokala miljöförhållanden.
- (5) Övervakningsmetoden bör omfatta de taxonomiska grupper av pollinatörer för vilka det finns tillräcklig teknisk övervakningskapacitet eller för vilka sådan kapacitet kan byggas upp på ett kostnadseffektivt sätt på kort tid. Omfattningen bör ses över och utvidgas till andra taxonomiska grupper av pollinatörer när den tekniska kapaciteten ökar i framtiden.
- (6) För att säkerställa att övervakningsmetoden är kostnadseffektiv bör flera olika tillvägagångssätt användas för att övervaka vanliga arter av pollinatörer och sällsynta arter av pollinatörer. Vanliga arter bör övervakas på övervakningsstationer som väljs

¹⁷ EUT L 2024/1991, 29.7.2024, s. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj>.

ut genom stratifierat slumpmässigt urval. Sällsynta arter av pollinatörer bör övervakas genom riktade fältbesök, eftersom populationstrenderna för dessa arter inte kan urskiljas genom stratifierat slumpmässigt urval på ett begränsat antal övervakningsstationer.

- (7) Med tanke på att kapaciteten att övervaka sällsynta arter av pollinatörer genom riktade fältbesök är begränsad bör insatserna inriktas på de mest hotade arterna på unionsnivå eller nationell nivå, och medlemsstaterna bör tillåtas att begränsa övervakningen till 15 sällsynta arter av pollinatörer. Antalet sällsynta arter av pollinatörer som ska övervakas bör ses över och utökas när kapaciteten för riktad övervakning ökar i framtiden.
- (8) Enligt förordning (EU) 2024/1991 ska medlemsstaterna säkerställa att övervakningsdata kommer från ett tillräckligt antal övervakningsstationer för att säkerställa representativitet över hela deras territorier. För detta ändamål, och för att säkerställa att trenden i abundansen och mångfalden av pollinatörer kan fastställas med säkerhet, är det nödvändigt att fastställa ett minsta antal övervakningsstationer där data ska samlas in i varje medlemsstat. Fastställandet av detta minimiantal kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att övervaka ett större antal övervakningsstationer så att de lättare kan upptäcka förändringar i abundansen av och mångfalden hos pollinatörer.
- (9) Pollinatörers aktivitet påverkas av olika miljöförhållanden, som beror på de lokala omständigheterna. Övervakningen bör därför begränsas till perioder då pollinatörer är aktiva i vuxenstadiet av sin livscykel. Lämpliga miljöförhållanden för övervakning bör fastställas på nationell, regional eller lokal nivå, beroende på vad som är lämpligt.
- (10) Mångfalden av vanliga arter av pollinatörer bör beskrivas med hjälp av Shannon-Wiener-indexet för mångfald¹⁸, ett allmänt vedertaget mått för kvantifiering av biologisk mångfald. Abundansen av vanliga arter av pollinatörer bör kvantifieras genom att man kombinerar abundanserna av enskilda arter av pollinatörer som det finns tillräckliga övervakningsdata för.
- (11) Det är lämpligt att kombinera abundansen och mångfalden av alla vanliga arter som övervakas i en enda indikator för vanliga pollinatörer, vilket ger ett värde per medlemsstat och år.
- (12) Främmande arter, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014¹⁹, bör inte beaktas vid bedömningen av abundansen och mångfalden hos arter av pollinatörer eftersom förekomsten av sådana arter inte kan betraktas som ett bidrag till de inhemska pollinatörssamhällena, utan snarare utgör ett hot mot den biologiska mångfalden.
- (13) Shannon-Wiener-indexet för mångfald är inte ett lämpligt mått för mångfalden av sällsynta arter. För att den totala mångfalden av arter av pollinatörer, både vanliga och sällsynta, ska anges är det därför lämpligt att införliva sällsynta arter av pollinatörer i bedömningen av mångfalden av pollinatörer genom en indikator för artrikedom bland pollinatörer, dvs. en indikator som kombinerar antalet sällsynta och vanliga arter av pollinatörer som registrerats i en medlemsstat. Nattfjärilar bör undantas från

¹⁸ Allaby, M. (2020) *A Dictionary of Zoology* (femte upplagan). Oxford University Press, Oxford.
DOI: [10.1093/acref/9780198845089.001.0001](https://doi.org/10.1093/acref/9780198845089.001.0001).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj>).

övervakningen av sällsynta arter eftersom övervakningsbördan inte kan uppskattas på grund av den nuvarande avsaknaden av rödlistningsbedömningar för nattfjärilar.

- (14) För att bedöma ändamålsenligheten hos de restaureringsåtgärder som vidtas i en medlemsstat bör trender i abundansen och mångfalden av arter av pollinatörer bedömas i jordbruksekosystem, skogsekosystem respektive andra ekosystem, med tanke på att restaureringsåtgärderna skiljer sig avsevärt mellan dessa ekosystemtyper.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *bin*: arter av *Anthophila* (*Apoidea*), utom honungsbin (*Apis mellifera*).
- (2) *blomflugor*: arter av Syrphidae.
- (3) *dagfjärilar*: arter av Papilionoidea.
- (4) *nattfjärilar*: arter av följande familjer av Heterocera: Brachodidae, Castniidae, Cimeliidae, Drepanidae, Erebiidae (inklusive Lymantriinae), Euteliidae, Geometridae, Heterogynidae, Limacodidae, Noctuidae, Nolidae, Notodontidae, Sesiidae, Sphingidae, Uraniidae och Zygaenidae, förutsatt att de har ett vingspann på minst 20 mm bedömt enligt litteraturen.
- (5) *dagaktiva nattfjärilar*: arter av nattfjärilar som är aktiva dagtid i vuxenstadiet av sin livscykel.
- (6) *nattaktiva nattfjärilar*: arter av nattfjärilar som är aktiva nattetid i vuxenstadiet av sin livscykel.
- (7) *Lucas-rutnät*: en variation av Inspire Lambert Azimuthal Equal Area 1 km-rutnät (Grid_ETRS89-LAEA_1km) baserat på koordinatreferenssystemet ETRS89 Lambert Azimuthal Equal Area (ETRS89-LAEA) med fast origo vid 52°N, 10°E²⁰.
- (8) *stratifierat slumpmässigt urval av övervakningsstationer*: ett standardiserat statistiskt urval där övervakningsstationer har lika stor sannolikhet att väljas ut från en population som är uppdelad i delpopulationer (strata).
- (9) *biogeografiska regioner*: biogeografiska regioner som förtecknas i artikel 1 c iii i direktiv 92/43/EEG²¹.
- (10) *andra ekosystem*: andra ekosystem än jordbruksekosystem och skogsekosystem som är aggregerade i ett stratum.
- (11) *inventering till fots*: en datainsamlingsmetod där en inspektör går längs en förbestämd rutt (transekt) för att samla in fältdata om arter av pollinatörer.
- (12) *observationsperiod*: den period under året som motsvarar flygsäsongen för de flesta arter av pollinatörer.

²⁰

<https://ec.europa.eu/eurostat/web/lucas/database/primary-data>.

²¹

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter. (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/2013-07-01>).

- (13) *ljusfälla*: anordning som med hjälp av ljus drar till sig arter av pollinatörer under natten och fångar dem i en behållare.
- (14) *bedömningsperiod*: den tidsperiod under vilken framstegen mot det mål som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) 2024/1991 bedöms.
- (15) *främmande arter*: främmande arter enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EU) nr 1143/2014.

Artikel 2

Målarter

Medlemsstaterna ska samla in uppgifter om abundansen och mångfalden av arter av pollinatörer i följande taxonomiska grupper:

- (a) Bin.
- (b) Blomflugor.
- (c) Dagfjärilar.
- (d) Nattfjärilar.

Artikel 3

Övervakningsstationer

1. En plats för datainsamling (*övervakningsstation*) ska vara en kvadrat på 2 x 2 km centrerad på en punkt i Lucas-rutnätet.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna använda befintliga övervakningsstationer i den mån dessa platser har valts ut i enlighet med kraven i punkterna 4, 5 och 6.
3. Medlemsstaterna ska samla in uppgifter om abundansen och mångfalden av arter av pollinatörer på åtminstone det minsta antal övervakningsstationer som anges i bilaga I.
4. Medlemsstaterna ska välja ut övervakningsstationer genom stratifierat slumpmässigt urval. Stratifieringen ska göras per biogeografisk region och per följande ekosystemtyper:
 - (a) Jordbruksekosystem.
 - (b) Skogsekosystem.
 - (c) Andra ekosystem.

Utöver den stratifiering som avses i första stycket får medlemsstaterna tillämpa stratifiering per Nuts-region, höjdklass, skyddsstatus eller mer förfinade kategorier av markanvändning eller marktäckning.

Antalet övervakningsstationer i varje stratum ska stå i proportion till stratumets geografiska andel av medlemsstatens landterritorium.

5. Förfarandet för stratifierat slumpmässigt urval av övervakningsstationer ska säkerställa representativitet över hela det nationella territoriet.

Avstånden mellan övervakningsstationerna ska vara minst

- (a) 10 km för medlemsstater med ett landterritorium över 75 000 km²,

- (b) 5 km för medlemsstater med ett landterritorium mellan 20 000 km² och 75 000 km²,
- (c) 1 km för medlemsstater med ett landterritorium mellan 1 000 km² och 20 000 km².

Inget minimiavstånd mellan övervakningsstationerna gäller för medlemsstater med ett landterritorium under 1 000 km².

6. Vid tillämpning av det stratifierade slumpmässiga urvalet av övervakningsstationer får medlemsstaterna undanta en övervakningsstation om den uppfyller minst ett av följande uteslutningskriterier:
 - (a) Mer än 30 % av övervakningsstationen saknar markvegetation.
 - (b) Övervakningsstationen är helt eller delvis belägen i tätbefolkade centrum, tätbefolkade kluster eller stadsnära områden.
 - (c) Minst 30 % av övervakningsstationen är otillgänglig på grund av förekomsten av offentlig infrastruktur eller på grund av att övervakningsstationen är belägen i ett offentligt område med begränsat tillträde, exempelvis ett militärt område, gränsområde eller jaktområde.
 - (d) Minst 30 % av övervakningsstationen är otillgänglig eftersom den är belägen i ett privat område som är ett gräns- eller jaktområde.
 - (e) Övervakningsstationen ligger på en latitud norr om 65°N.
 - (f) Datainsamling på övervakningsstationen försvåras av minst ett av följande skäl:
 - i) Övervakningsstationen ligger långt från närmaste väg som är farbar med motorfordon (mer än 2 km) eller är avskild från vägen med betydande fysiska eller naturliga hinder, vilket försvårar regelbundet tillträde.
 - ii) Övervakningsstationen är belägen på en ö som är mindre än 50 km² eller kan endast nå genom en båtresa på mer än två timmar från en hamn med reguljär färjetrafik.
 - iii) Minst 30 % av övervakningsstationen har en lutning på mer än 20 grader.
 - (g) Övervakningsstationen kan inte hänföras till något av de strata som avses i punkt 4.
 7. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de övervakningsstationer som valts ut i enlighet med punkterna 4, 5 och 6 inom deras territorium (*förteckning över övervakningsstationer*).
- Förteckningen över övervakningsstationer får inte ändras under en bedömningsperiod.
8. Genom undantag från punkt 7 andra stycket får en övervakningsstation i förteckningen över övervakningsstationer när som helst bytas ut om det kan konstateras att den uppfyller minst ett av uteslutningskriterierna i punkt 6. Övervakningsstationer som stryks från förteckningen ska ersättas genom tillämpning av stratifierat slumpmässigt urval i enlighet med punkterna 4, 5 och 6.
 9. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och Europeiska miljöbyrån om förteckningen över övervakningsstationer och eventuella ändringar av den. Europeiska miljöbyrån ska offentliggöra förteckningen.

Artikel 4

Observationsperiod

Medlemsstaterna ska för varje övervakningsstation fastställa den observationsperiod under vilken datainsamlingen i enlighet med artiklarna 5 och 6 ska äga rum varje år. Observationsperioden får inte ändras under en bedömningsperiod.

Artikel 5

Datainsamlingsprotokoll för bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar

1. Under den observationsperiod som fastställs i enlighet med artikel 4 ska medlemsstaterna samla in uppgifter om bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar på varje övervakningsstation genom att genomföra inventeringar till fots.
2. Separata inventeringar till fots ska genomföras för
 - (a) bin,
 - (b) blomflugor,
 - (c) dagfjärilar respektive dagaktiva nattfjärilar.
3. Inventeringarna till fots ska genomföras på samma övervakningsstation en gång i månaden under observationsperioden, med ett minsta tidsintervall på tre veckor.
4. Genom undantag från punkt 3 får inventeringarna till fots genomföras mindre ofta än en gång i månaden, om de miljöförhållanden som avses i punkt 7 inte föreligger under en längre period, vilket förhindrar inventeringarna till fots från att genomföras en gång i månaden.
5. Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna genomföra inventeringar till fots med högre frekvens på övervakningsstationer där observationsperioden är kortare än sex månader. Om så sker ska det minsta tidsintervallet vara mindre än tre veckor.
6. För varje inventering till fots ska följande miljöparametrar registreras:
 - (a) Temperatur (i °C).
 - (b) Molntäcke (i åttondelar).
 - (c) Vindhastighet (i m/s).
 - (d) Dimma (förekomst/avsaknad).
 - (e) Nederbörd (förekomst/avsaknad).
 - (f) Starttid (hh:mm).
 - (g) Andra relevanta parametrar som kan påverka datainsamlingen.
7. Inventeringar till fots ska genomföras i miljöförhållanden under vilka de arter som avses i punkt 1 är aktiva i vuxenstadiet av sin livscykel. För detta ändamål ska medlemsstaterna, för de miljöparametrar som förtecknas i punkt 6 a–f, precisera under vilka förhållanden inventeringarna till fots ska genomföras. Förhållandena får anpassas till lokala omständigheter, men får inte ändras under en bedömningsperiod.
8. Varje transekt för inventering till fots ska vara 1 km lång.

9. Samma transekt ska användas för bin, blomflugor, dagfjärilar och dagaktiva nattfjärilar på varje övervakningsstation. Hela transekten ska vara placerad inom övervakningsstationens gränser. Transekten får vara sammanhängande eller uppdelad i delar. Den ska georefereras och karteras innan datainsamlingen inleds. Varje del av transekten ska hänföras till någon av de ekosystemtyper som avses i artikel 3.4 första stycket. Transekten på en övervakningsstation får inte ändras om den inte blir helt eller delvis oåtkomlig på grund av force majeure.
10. Inspektören ska gå framåt längs transekten i jämn hastighet under en total effektiv observationstid på 60 minuter. Observationstiden ska inte inbegripa den tid som går åt till att fånga, hantera, identifiera eller registrera exemplar.
11. Uppgifter ska samlas in inom följande avgränsade tredimensionella observationsområde runt den person som utför inventeringen till fots (*inspektören*):
 - (a) För bin och blomflugor: 1,5 m på vardera sida av inspektören, 1,5 m framför inspektören och 1,5 m ovanför inspektören.
 - (b) För dagfjärilar respektive dagaktiva nattfjärilar: 2,5 m på vardera sida av inspektören, 5 m framför inspektören och 5 m ovanför inspektören.
12. Varje registrerat exemplar ska hänföras till någon av de ekosystemtyper som avses i artikel 3.4 första stycket.

Artikel 6

Datainsamlingsprotokoll för nattaktiva nattfjärilar

1. Under den observationsperiod som fastställs i enlighet med artikel 4 ska medlemsstaterna samla in uppgifter om nattaktiva nattfjärilar på varje övervakningsstation med hjälp av ljusfällor.
2. Ljusfällorna ska vara aktiva en natt i månaden under observationsperioden, och tidsintervallet mellan de aktiva perioderna för en ljusfälla på samma övervakningsstation ska vara minst tre veckor.
3. Genom undantag från punkt 2 får ljusfällorna placeras ut mer sällan än en gång i månaden, om de miljöförhållanden som avses i punkt 6 inte föreligger under en längre period, vilket förhindrar utplaceringen av ljusfällor från att genomföras en gång i månaden.
4. Genom undantag från punkt 2 får ljusfällorna placeras ut oftare än en gång i månaden på övervakningsstationer där observationsperioden är kortare än sex månader. Om så sker ska det minsta tidsintervallet vara mindre än tre veckor.
5. Under varje ljusfällas aktiva period ska följande miljöparametrar registreras:
 - (a) Temperatur (i °C).
 - (b) Molntäcke (i åttondelar).
 - (c) Vindhastighet (i m/s).
 - (d) Dimma (förekomst/avsaknad).
 - (e) Nederbörd (förekomst/avsaknad).
 - (f) Huvudmånfas (nymåne, första kvarteret, fullmåne, sista kvarteret)
 - (g) Andra relevanta parametrar som kan påverka datainsamlingen.

6. Ljusfällorna ska placeras ut under miljöförhållanden under vilka de arter som avses i punkt 1 är aktiva i vuxenstadiet av sin livscykel. För detta ändamål ska medlemsstaterna, för de miljöparametrar som förtecknas i punkt 5 a–f, precisera under vilka förhållanden ljusfällorna ska placeras ut. Förhållandena får anpassas till omständigheterna på varje plats, men får inte ändras under en bedömningsperiod.
7. Två ljusfällor ska placeras ut på varje övervakningsstation och avståndet mellan dem ska vara minst 50 m. Ljusfällorna ska placeras minst 10 m från vattenförekomster och minst 50 m från artificiella ljuskällor. De ska placeras så att ljuskällans övre del är mellan 30 cm och 1 m över marken. En radie på 1 m runt varje fälla ska vara fri från hinder som kan blockera fällans ljus.
8. Ljusfällornas placering på varje övervakningsstation ska georefereras och karteras innan datainsamlingen inleds. Varje ljusfälla ska hänföras till någon av de ekosystemtyper som avses i artikel 3.4 första stycket. En ljusfällas placering får inte ändras under en bedömningsperiod, såvida den inte blir oåtkomlig på grund av force majeure.
9. Medlemsstaterna ska använda ljusfällor med identisk konstruktion och av identisk typ på alla övervakningsstationer. Ljusfällans konstruktion och typen av ljuskälla får inte ändras under en bedömningsperiod.

Genom undantag från första stycket får ljusfällor med en annan konstruktion och ljuskällor av en annan typ användas på latituder norr om 60° N.

Ljuskällorna i ljusfällorna ska ha hög effekt i området för ultraviolett och blått ljus (350–550 nm). Ljuskällorna ska handhas på rätt sätt så att ljusstyrkan eller ljusspektrumet inte förändras över tid.

Artikel 7

Datainsamlingsprotokoll för sällsynta arter av pollinatörer

1. Medlemsstaterna ska genomföra riktad övervakning av alla arter av bin, blomflugor och dagfjärilar som bedöms vara akut hotade. För detta ändamål får medlemsstaten använda EU:s rödlista över hotade arter²² eller en nationell röd lista över arter, eller både och.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna, om antalet arter som fastställts i enlighet med punkt 1 är högre än 15, begränsa antalet arter som ska övervakas till 15.
3. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de arter som ska övervakas i enlighet med punkterna 1 och 2 samt anmäla den till kommissionen. Listan får inte ändras under en bedömningsperiod.
4. Arterna som finns med i den förteckning som avses i punkt 3 ska övervakas genom riktade fältbesök minst en gång per år på platser där man vet att arten finns för att fastställa deras förekomst eller frånvaro. Medlemsstaterna får avbryta övervakningen av en art under ett år när dess förekomst har fastställts på minst en plats.
5. Alla registreringar av de arter som avses i punkt 3 ska georefereras.

²² https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/european-red-list-threatened-species_sv.

Artikel 8

Artidentifiering

Medlemsstaterna ska identifiera observerade eller infångade exemplar av målarterna på artnivå med hjälp av expertbaserad diagnostik, DNA-baserade metoder, artificiell intelligens eller andra vetenskapligt bevisade metoder.

Artikel 9

Bedömning av trender i populationer av pollinatörer

1. Trenderna i abundansen och mångfalden av pollinatörer ska bedömas på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna samlar in i enlighet med denna förordning.
2. För den bedömning som avses i punkt 1 ska en indikator för vanliga pollinatörer beräknas för varje medlemsstat enligt den metod som beskrivs i bilaga II, och en indikator för artrikedom bland pollinatörer ska beräknas för varje medlemsstat enligt den metod som beskrivs i bilaga III.
3. Främmande arter ska undantas från bedömningen.
4. Den första bedömningsperioden ska inledas [Publikationsbyrån: för in datumet = 12 månader efter att denna förordning träder i kraft] och avslutas 2030. Därefter ska varje efterföljande bedömningsperiod ha en varaktighet på sex år.

Artikel 10

Bedömning av restaureringsåtgärdernas ändamålsenlighet

För bedömningen av restaureringsåtgärdernas ändamålsenlighet i enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) 2024/1991 ska indikatorn för vanliga pollinatörer beräknas separat för var och en av de ekosystemtyper som avses i artikel 3.4 första stycket.

Artikel 11

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19.9.2025

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN